23/12/2024

Митрополит Јоаникије у цркви под Горицом: Припремимо своја срца да у њих смјестимо Богомладенца

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије данас на Дјетињце, у 26. недељу по Духовима, 22. децембра, служио је Свету архијерејску литургију у Цркви Светог Ђорђа под Горицом, уз саслужење протојереја-ставрофора Милете Кљајевића, протојереја Мирчете Шљиванчанина, старешине овог древног храма, јереја Блажа Божовића, јереја Константина Дојића и ђакона Луке Павићевића, у молитвеном присуству благочестивог народа.

Митрополит Јоаникије: Ослободимо се својих гријехова и живимо новим животом

Бесједећи по отпусту Литургије, Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је подсјетио да се за велики празник Рођења Христовог, припремамо постом и молитвом те да постоји тјелесни пост, на који обично мислимо, али и духовни пост. Постом се припремамо, ослобађамо од свега онога што је сувишно, јер

смо много оптеретили и тијело и душу.

„Тијело смо оптеретили премногим јелима, пићем, задовољствима и осталим и зато треба тијело да пости и да се ослободи, да буде здравије него што је било. Душа треба да пости од злобе, пакости, зависти, мржње, свађе, од чамотиње и свега онога што помрачује душу и што квари наше братске односе, и умјесто тога да душа насели у себи доброту, врлину, вјеру, љубав, честитост. Да се растеретимо и душевно и тјелесно, да се са својим ближњима измиримо и да своја срца припремимо да у њих смјестимо Богомладенца Христа и Његову љубав и доброту, Његову милост, правду и честитост и да то постане садржај нашега хришћанскога живота“, поучио је сабране Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

Подсјетивши да та припрема није лака, јер су лоше навике срасле и са нашим тијелом и са нашом душом, Владика је казао да када се боримо против страсти, против онога што је лоше у нама, боримо се заправо врло често са самим собом, а то није лако:

„Треба одвојити лоше навике и мисли, лоше односе поправити на боље и то, наравно, не можемо да урадимо без Божје милости, без Божје благодати. И зато, има она стара ријеч и стари обичај, да се са свима измиримо прије Божића, да бисмо се у име рођења Христовога, у име Богомладенца Христа, могли загрлити и једни другима честитати велики празник, измирени и са Богом и са својом савјешћу и са својим ближњима, понајприје са својим укућанима, па са људима с којима се најчешће срећемо и са свима са којима имамо било какав неспоразум. На то нас позива наша вјера, на то нас позива и овај пост, и то је веома важно као припрема јер не можемо ни Божић прославити како ваља без те припреме, нарочито ако се не измиримо једни са другима.“

По његовим ријечима зато је важан сав наш подвиг, и пост и молитва, посебно исповијест, да се ослободимо својих гријехова и просто живимо новим животом послије тога, и Господ Исус Христос нам доноси ту новину.

„Вјечне новине Његове нас обнављају и то је циљ нашега живота, да се сјединимо са Господом и да живимо новим животом. Видим данас доста је народа дошло на ову Свету службу и сви су учествовали са великом пажњом на овој Светој служби, велики број се причестио, и то је велики благослов. Али гледајте да ову благодат, коју примите у цркви на Светој служби, задржите и умножите, да је умножите добрим мислима, добрим намјерама и посебно добрим дјелима. Нека у радости дође празник Рођења Христовога, да

га у свијетлости и у радости и љубави Божијој прославимо“, поручио је Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Јоаникије.

О. Милета Кљајевић: Циљ човјека је да стиче благо на небу за вјечни живот душе своје

Претходно је, након прочитаног јеванђелског зачала, бесједио протојереј-ставрофор Милета Кљајевић, тумачећи данашњу причу о безумном богаташу који је, бринући се гдје ће да смјести велику љетину, одлучио да сруши постојећу житницу и сагради већу у којој би сабрао сва жита и добра своја. „И казаћу души својој: Душо, имаш многа добра сабрана за многе године; почивај, једи, пиј, весели се. А Бог му рече: Безумниче, ове ноћи тражиће душу твоју од тебе; а оно што си припремио чије ће бити? Тако бива ономе који себи тече благо, а не богати се Богом.“

„Има и данас људи који цио свој живот проводе у бригама како да умноже своја имања, да стекну земаљску славу и част, и тиме створе, како они то мисле, боље услове за дуг и раскошан живот. И таман када се створе ти услови и кад треба почети са тим жељеним начином живота, изненада долази смрт и помрси све њихове рачуне и поквари им планове. На сахранама оваквих чују се често ове ријечи: Сиромах, тек да поживи овим што је стекао, а оно дође му смрт. Тако бива са онима који се богате себе ради, а не Бога ради и душе ради и вјечнога живота. Тако бива са онима који су исувише заузети и окупирани једном бригом, обогатити се што прије и што већим земаљским богатством, оним што лупежи краду и црви нагризају, да би само своме пролазном, материјалном тијелу створили услова, души својој да почива, једе, пије и весели се, као што је радио и безумни богаташ из ове јеванђелске приче.“

Душа је највриједнија од свега на свијету, како је казао прота Милета, и циљ човјека је да стиче благо на небу за вјечни живот душе своје.

„Скупи су и цијењени и сребро и злато, и бисер има велику вриједност, али душа наша је вриједнија и од сребра и злата и бисера, њена цијена је већа од свог земаљског блага. Ако човјек изгуби душу своју, шта може дати у откуп за њу? Ни цио свијет не може се дати у откуп за једну душу“, бесједио је прота, подсјетивши да је безумни богаташ из јеванђелске приче, продао своју душу за нове житнице и љетину, коју му је донијела њива која и није његова, јер је власник свега што имамо Господ Бог који нам је све дао на управљање и коришћење.

Како је казао отац Милета, циљ нашега живота на земљи је спасење наше душе, ради тога је и млади Растко Немањић оставио родитеље, дом и славу царства земаљског, царску круну и отишао да свијетлост тражи у скромноме манастиру гдје највише обитава Свевишњи Бог – извор љубави, правде и истине.

„Зато се потрудимо да својим богоугодним животом стекнемо не земаљско благо, већ небеско. И не земаљско царство већ небеско, јер по ријечима Светога косовског мученика кнеза Лазара: Земаљско је за малена царство, а небеско увек и довјека“, закључио је протојерej-ставрофор Милета Кљајевић.

Весна Девић

Фото: Жељко Драшковић

mitropolija.com